

JOŽ. BEKŠ:

NAGROBNICE.

† FR. MEDIČU.

1.

Odšel si — in v slovo še roke
mi nisi stisnil, kot si stiskal
jih vsem, ko je sijalo solnce,
ko so dehtele sveže rože,
ko ptice so se klanjale
v vrhovih in prepevale
na čast življenju in pomladi —.

Odšel s korakom trdim si — in smeh
krog osivelih ustnic, ta je pričal,
da je slovo od nas tvoj srečni dan ...
V življenje šel si vseh življenj,
v kraljestvo luči šel si večne.

2.

Dan Vernih duš je plapolal nad zemljo,
tako tajinstven in težak tako —
rosil je dež, kot tiho žalovalo
in plakalo nad tabo bi nebo.

Slonel pri oknu si bolan in gledal:
tam zunaj šepetala je jesen,
oblaki nekam v daljo so hiteli,
počasi je umiral dan meglen.

In tvoj pogled je jadral za oblaki,
sam nisi vedel kam, čemu, po kaj,
morda z nemirnimi očmi si gledal
v bodoči boljši dom — nebeški raj.

In tam, kjer spi že brat naš marsikteri,
je zamigljalo lučic sto in sto —
ah, slutil nisi, da jih gledaš zadnjič,
da tudi tebi že goré — v slovo ...

A jaz sem videl, jaz sem dobro vedel,
da spet je cvet mladike ene strti,
in da pri vratih tužne hiše vaše
z jesenjo prislužkuje tudi — smrt.

3.

Prijatelj, povej, ah povej,
kak spi se med belimi svečami!
Ah, meni se zdi, da bi venci vsi,
kar senči jih zdaj ti lice mrtvo,
le spone mi krute in težke bili,
in da bi oder mrtvaški bil
le tesna, moreča ječa mi.

Tako se mi zdi — a tvoj smehljaj
mi pripoveduje drugačno povest,
in njega poznam, saj že od nekdaj
mi bil svedok tvoje duše je zvest. —

Teh lic brezskrbnih in vedre glavé
še nisi bil nikdar na sveti,
četudi čaše včasih polné
čast zdravju so morale peti. —

A kaj govorim, saj čas je minul,
ko cvele rože so naše,
utihnile zvonke so čaše,
črez polje je veter leden zavil,
le solza v očeh trepetu še ...

4.

Zibljejo se, zibljejo zvonovi
žalen njih odmev je med grobovi ...

Ah, na zadnjo pot
te moja misel spremlja,
da damo spet zemlji,
kar je dala zemlja.

Zemlja upnica je kruta,
kadar tirja dragi dolg,
nima srca, nima čuta —
mrz na lico, v ustnih molk. —

In z dolgovi kot obresti
tirja vso sladkost mladosti,
vse prejasne, zlate cilje,
solze, tugo in bolesi ...